

De angst is weer terug in verwoest L'Aquila

Van onze correspondent
Linda Otter

L'AQUILA In het dorp Montereale, dertig kilometer van het vorig jaar door een aardbeving getroffen L'Aquila, laden mannen huisraad op het dak van een auto. Iedereen slaat op de vlucht voor de aardschokken. Zelfs de zwaluwen zijn vertrokken,' zegt bloemenverkoopster Giovanna Pantaleo.

Haar zus Maria, die een kapperszaak drijft, vertelt dat ze haar winkel niet in de steek durft te laten en dat ze samen met haar zus heeft besloten om in Montereale te blijven. Ze slapen in een caravan op het parkeerterrein.

De angst is teruggekeerd in de zone. Voor het eerst sinds de aardbeving in L'Aquila, waarbij 308 personen het leven verloren en die de stad in een ruïne veranderde, worden hevige aardschokken gevoeld die al een week aanhouden. Op woensdag en vrijdag hadden de schokken een kracht van 3,3 op de schaal van Richter, waarna een groot deel van de vierduizend inwoners van Montereale besloot te vluchten. Wie niet weggaat, brengt de nacht door in campers of in auto's op het parkeerterrein.

Het hoofd van de Italiaanse Burgerbescherming, Guido Bertolaso, heeft de bevolking opgeroepen kalm te blijven. Volgens hem is er geen reden voor paniek. Naschokken na een aardbeving zijn een normaal verschijnsel, aldus Bertolaso.

Maar de autoriteiten in L'Aquila willen ieder risico van nieuwe slachtoffers vermijden. Sinds vorige week is het historische centrum afgesloten met dranghekken en een kordon van driehonderd militairen. De angst is dat de verwoeste gebouwen in de binnenstad nog verder instorten en voorbijgangers gevaar lopen.

Stadscentrum

'Natuurlijk maken de nieuwe schokken de mensen bang. Ik heb thuis een tas klaar staan, zodat ik meteen kan vluchten', zegt sergeant-majoor van het leger, Pietro Piccirilli. De situatie lijkt te veel op die van vorig jaar, legt hij uit. Toen kwamen er ook eerst aardschokken in Montereale, die wekenlang aanhielden. Daarna volgde de aardbeving in L'Aquila.

We rijden omhoog naar het oude

L'Aquila

“

'Alles gaat zo langzaam, doordat er te veel regels zijn en te weinig geld'

stadscentrum. Gehavende flats van vier, drie etages hoog staan naast houten noodgebouwtjes die dienst doen als winkels; een paar bars, restaurants en wat kledingwinkels. In L'Aquila is driekwart van alle huizen zwaar beschadigd en is de situatie nog steeds alarmerend.

Van de honderdduizend inwoners woont de helft nog in L'Aquila, de rest is vertrokken. Families met jonge kinderen en getrouwde stellen hebben een noodwoning gekregen van de regering. Maar dat is lang niet genoeg. Circa 25 duizend mensen, vooral alleenstaanden, verblijven nog altijd in hotels of in kazernes.

Volgens de autoriteiten zal de restauratie in de binnenstad tien jaar duren. Maar bewoners en actievoerders klagen dat er veel te weinig wordt gedaan. De regering zorgt ervoor dat de monumenten niet instorten, maar aan de huizen wordt niets gedaan. 'Het probleem is de verstikkende bu-

reaucratie', zegt Piccirilli. 'Alles gaat zo langzaam, doordat er te veel regels zijn en te weinig geld.'

Hij denkt niet aan tien jaar. L'Aquila heeft één miljard euro ontvangen maar er is zeker veertien miljard nodig om de huizen op te knappen. 'Dit was een van de mooiste steden van Italië. Duizend jaar geschiedenis is in één klap weggevaagd. Ach nee, hier hebben we honderd jaar voor nodig.'

Gebombardeerd

Hij zwenkt de rode zone in, een streng beveiligde zone waar ook tot vorige week niemand mocht komen. Het is alsof we een gebombardeerd gebied binnenrijden. Aan weerszijden staan ingestorte huizen, antieke panden en middeleeuwse kerken waarvan daken en muren zijn weggeslagen. Van veel gebouwen rest alleen nog een skelet.

Piccirilli wijst zijn verwoeste huis aan, en daarna de school van zijn dochter. 'Op de tv krijg je dit niet te zien. De regering was in het begin prominent aanwezig. Op tv vertelden ze dat alles goed zou komen maar nu hoor je daar nooit iemand meer over.'

De recente schokken gooien alle plannen in de war. De afgelopen maanden was het leven in de zogenoemde 'groene zone', waar de schade aan de gebouwen minder groot is, weer enigszins op gang gekomen. Enkele kerken hielden zondagsdienst, ondernemers openden een bar, er kwam een pizzeria en zelfs een juwelier. Maar van alle bedrijvigheid is niets meer over.

Een uitzondering is hotel Centrale, in via Simonetto. Tussen alle gehavende panden valt het hotel op door de helder geverfde gevel en de kleurige geraniums. Voor de deur en op straat staan een stuk of twintig evacués op een kluitje bijeen.

'We wonen in een spookstad', zegt weduwe Annemaria Cautilli. Na de recente schokken is ze bevangen door angst. Ze slaapt slecht, van ieder geluid schrikt ze wakker. 'We praten over niets anders meer, de situatie lijkt zo uitzichtloos. Er kan vandaag een ernstige schok komen, maar ook volgende maand of over een jaar. Niemand weet dat, ook de experts niet. Ondertussen storten onze huizen steeds verder in. Maar we kunnen toch niet altijd in dit hotel blijven?'